

Må wel, Min Gunstiga Herr Professor, och war så gunstig hälsa
alla bekanta och Gynnare, samt tro at jag lefr

Högädle och Widtberömde Hr Professorns
ödmiuke tjenare

A. Bäck.

Linn. Soc. Vol. II: 263.

¹ GEORG ERNST STAHL, född 1660, professor i Halle, död 1734; genom sin lära om »animismen» eller själskraftens betydelse inom medicinen bildade han en skola, som ifrigt opponerade sig mot de af BOERHAAVE m. fl. uttalade åsigtarna.

² JOHANNES JUNKER, född 1679, professor i Halle, död 1759, den föregående mest ifrige och framstående lärjunge.

³ JOHANN HEINRICH POTT, se bref. 564 not. 6.

⁴ ANDREAS SIGISMUND MARGGRAF, född 1709, framstående tysk kemist, genom sin upptäckt af hvitbetans sockerhalt upphofsman till bitsocker-fabrikationen, död 1782.

⁵ Antagligen tillhörande ERNST GOTTLIEB BOSE, född 1724, professor i Leipzig, död 1788 eller GEORG MATTHIAS BOSE, född 1710, assessor i filosofiska fakulteten i Leipzig, sedan professor i Wittenberg, död 1760.

⁶ HERMAN SCHÜTZER, född 1713, student 1732 i Upsala, där han dock ej tog någon examen, stadsfältskär i Stockholm 1735, kungl. lifkirurg 1743, arkitekt 1753, adlad under namn von SCHÜTZERCRA NTZ, död 1802.

643.

Högädle och widtberömde Herr Professor.

At detta måtte finna Herr Professorn i önskelig welmåga, är min hjerteliga önskan och anhållan. Jag har hållit nödigt wara, at berätta Herr Professorn en liten historia. En kiöpman ifrån Berlin, som jag kiändt i Paris, kommer dessa dagar af sin Pariser-resa. Der hade han af Hr ÖfwerHofIntendenten Horleman hört berättas, thet jag skulle wara wiss om LifMedici-Sysslan hos Cron-Prinsen. Wid sin ankomst berättade han det hos änkedrottningens fruntimber; de hade hört orätt, och saken kommer så till Änkedrottningen, at samma kiöpman skulle hafwa rest ända til Leipsig i följe med en Doctor ifrån Paris, fransos til Nation, som ÖfInt. Horleman hade beställt til Sverige för Hans Kungel. Höghet. Jag rakte sedan samma kiöpman, och med mycken möda kunde öfwertala honom, at ej löpa omkring med nouvelen, thet jag war dertil ärnad. Så wisst hade talet gått i Paris, at ingen twiflade derom. I dag war jag hos Hr Envoyén Rudenskiöld,¹ som begynner fråga mig, om